

det hele taget får forholdt sig til de problemstillinger, der er for denne gruppe kvinder, som er i en særlig sårbar situation.

Derfor vil vi selvfølgelig også se positivt på forslagene under udvalgsarbejdet og se på de problemstillinger, der eventuelt kan løses på anden vis, så Kristendemokraterne er meget positive.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører for forslagsstillerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for, at de har sat sig så grundigt ind i forslagene og også allerede har bidraget til forbedringer og præciseringer. Vi har delt forslagene op på den måde, at man kan sige, at B 98 er de pligter, der er ved familiesammenføring. Vi mener, der skal stilles nogle krav i forbindelse med familiesammenføring, og vi mener også, at der er grund til at stramme kravene.

B 99 er på sin side et forslag til de rettigheder, som vi mener udenlandske kvinder skal have. Så det her er delt op i pligter og rettigheder. Noget for noget kalder regeringen det.

Hvis vi starter med pligterne, så mener vi, at betingelserne for familiesammenføring skal strammes, sådan at den herboende forpligtes til at forsørge sin familiesammenførte ægtefælle, indtil ægtefællen har fået permanent opholdstilladelse. Jeg er parat til at formulere det på en sådan måde, at vi siger, at den herboende er forpligtet til at forsørge den udenlandske ægtefælle i det antal år, der normalt går, inden man får permanent opholdstilladelse. Jeg kan godt se, at det kan give anledning til en form for misbrug, hvis det er sådan, at den udenlandske ægtefælle kan se, at i det øjeblik hun har fået permanent opholdstilladelse, så skal hendes tidligere mand ikke længere forsørge hende.

Noget, jeg til gengæld ikke har forstået i noget af det, ordførerne, bl.a. også ministeren, har sagt, er, at ægteskabslovgivningen ikke giver mulighed for, at vi kan stille nogle særlige krav. Det vil jeg ikke udelukke er rigtigt, men sådan som jeg har set det, er det jo allerede sådan, at vi stiller en række krav i forbindelse med familiesammenføring. Hvorfor kan vi ikke gå ind og stille det krav, at den herboende altså er forpligtet til at forsørge den udenlandske ægtefælle, f.eks. indtil vedkommende kan klare sig selv?

Jeg er villig til at diskutere det. Det er et fuldstændig rimeligt krav.

Kl. 16.55

Det bør da ikke være sådan, at fordi man bliver skilt, er det det offentlige, der overtager ansvaret for den udenlandske ægtefælle. Selvfølgelig ikke. Det må da være den, der ligesom har taget ansvaret for, at den udenlandske ægtefælle er kommet hertil, der også bærer det økonomiske ansvar for det. Behøver vi at ændre ægteskabslovgivningen for at indføre et sådant krav?

Så siger vi i punkt 2, at voldsramte ægtefæller, som ønsker at vende tilbage til deres hjemland, selvfølgelig skal gøre det. Det er ikke sådan, at vi siger, at de skal blive her, og at de skal have permanent opholdstilladelse. Men der skal være frit valg.

Hvis en kvinde, som det ofte er, ønsker at vende tilbage, så skal hun have mulighed for at tage de 50.000 kr. med sig, som manden har deponeret i forbindelse med hendes indrejse. Det er fuldstændig rimeligt, at hun altså har nogle penge at bruge i sit eget hjemland til at opbygge en ny tilværelse for.

Med hensyn til punkt 3, som bl.a. fru Bodil Kornbek var inde på, nemlig at vi indfører den her karenperiode på 10 år, er det selvfølgelig sådan, at vi har haft nogle af de samme betæneligheder, som fru Bodil Kornbek har haft, og som f.eks. også Institut for Menneskerettigheder har i sit høringssvar til den nye lovgivning, L 171, fordi det er dobbeltstraf, vi indfører her. Men det er bare allerede sådan, at det gør vi på en række andre punkter, f.eks. skal man have en ren straffeattest for at få en række job, og for at få statsborgerskab er der også en karenperiode, inden man kan ansøge om at blive dansk statsborger. Så vi har allerede bevæget os ind på det.

Vi er parat til netop af hensyn til kvinderne, af hensyn til de svageste, at gå ind på den her tankegang og sige, at hvis en mand har været straffet for vold mod en ægtefælle, så skal vedkommende altså ikke bare kunne serieimportere nye koner. Selv om det er moderne med seriel monogami, så mener vi ikke, det er rimeligt, at man den ene gang efter den anden kan hente sig en udenlandsk kone, tæve hende gul og grøn, parkere hende på det nærmeste krisecenter, og så betaler staten for, at hun bliver sendt tilbage til sit hjemland. Det er simpelt hen for nemt.

I punkt 4 foreslår vi endvidere, at mænd, der er dømt for seksuelle overgreb mod børn, ikke skal have mulighed for at få ægtefællesammenføring med en kvinde, som selv har børn, og